

Gründonnerstag
- Messe vom letzten Abendmahl -

Exodus 12, 1-8. 11-14

In jenen Tagen sprach der HERR zu Mose und Aaron im Land Ägypten: Dieser Monat soll die Reihe eurer Monate eröffnen, er soll euch als der Erste unter den Monaten des Jahres gelten. Sagt der ganzen Gemeinde Israel: Am Zehnten dieses Monats soll jeder ein Lamm für seine Familie holen, ein Lamm für jedes Haus. Ist die Hausgemeinschaft für ein Lamm zu klein, so nehme er es zusammen mit dem Nachbarn, der seinem Haus am nächsten wohnt, nach der Anzahl der Personen. Bei der Aufteilung des Lammes müsst ihr berücksichtigen, wie viel der Einzelne essen kann. Nur ein fehlerfreies, männliches, einjähriges Lamm darf es sein, das Junge eines Schafes oder einer Ziege müsst ihr nehmen. Ihr sollt es bis zum vierzehnten Tag dieses Monats aufbewahren. In der Abenddämmerung soll die ganze versammelte Gemeinde Israel es schlachten. Man nehme etwas von dem Blut und bestreiche damit die beiden Türpfosten und den Türsturz an den Häusern, in denen man es essen will. Noch in der gleichen Nacht soll man das Fleisch essen. Über dem Feuer gebraten und zusammen mit ungesäuertem Brot und Bitterkräutern soll man es essen. So aber sollt ihr es essen: eure Hüften gegürtet, Schuhe an euren Füßen und euren Stab in eurer Hand. Esst es hastig! Es ist ein Pessach für den HERRN – das heißt: der Vorübergang des Herrn. In dieser Nacht gehe ich durch das Land Ägypten und erschlage im Land Ägypten jede Erstgeburt bei Mensch und Vieh. Über alle Götter Ägyptens halte ich Gericht, ich, der HERR. Das Blut an den Häusern, in denen ihr wohnt, soll für euch ein Zeichen sein. Wenn ich das Blut sehe, werde ich an euch vorübergehen und das vernichtende Unheil wird euch nicht treffen, wenn ich das Land Ägypten schlage. Diesen Tag sollt ihr als Gedenktag begehen. Feiert ihn als Fest für den HERRN! Für eure kommenden Generationen wird es eine ewige Satzung sein, das Fest zu feiern!

Вих 12, 1-8. 11-14

Тими днями сказав Господь Мойсеєві та Ааронові в землі Єгипетській: «Місяць цей нехай буде вам початком місяців, перший нехай буде він вам між місяцями року. Промовте до всієї ізраїльської громади так: “Десятого дня цього місяця візьміть собі кожен для своєї сім’ї ягня: одне на хату. Коли ж сім’я буде замала на ціле ягня, нехай разом з найближчим у межу сусідом візьме ягня по числу душ; розрахуйте, щоб ягняти було досить для кожного, хто скільки зможе з’їсти. Ягня ж нехай вам буде без вади, самчик, одноліток; можете взяти його з баранці в або з козенят. І держатимете його до чотирнадцятого дня цього місяця, і тоді нехай уся громада сині в Ізраїля разом заріже його надвечір. І нехай візьмуть крові й помажуть нею одвірки і наддвірок у домах, де їстимуть його. Нехай їдять м’ясо тієї самої ночі; спеченим на вогні нехай їдять його, з опрісноками та з гіркими травами. А їстимете його ось так: стегна ваші попідперізувані, взуття ваше на ногах ваших, і посохи ваші в руках у вас; і їстимете поспішно: Пасха то Господня! Тієї ночі перейду по землі Єгипетській і уб’ю всякого первістка в землі Єгипетській, від людини до скотини, і над усіма богами єгипетськими вчиню суд; Я – Господь. Кров буде вам знаком по домах, де будете, і як побачу кров, мину вас, і не впаде на вас ніяка погибельна кара, коли уражу Єгипетську землю. І стане вам цей день на спомин, і ви святкуватимете його як свято Господнє; з роду в рід святкуватимете його як вічну постанову”».

1 Кор 11, 23-26

Брати! Я прийняв це від Господа і вам передав: що Господь Ісус цієї ночі, коли був виданий, узяв хліб, і промовивши подяку, переломив і сказав: «Це – тіло Моє, воно за вас дається. Чиніть це на Мій спомин!» Так само й чашу взяв Він по вечері, й сказав: «Ця чаша – Новий Завіт у Моїй крові. Чиніть це щоразу, коли будете пити, – на Мій спомин!» Бо щоразу, як тільки будете їсти цей хліб і чашу пити, ви звіщаєте смерть Господа, аж поки Він прийде!

Йн 13, 1-15

Перед святом Пасхи Ісус, знаючи, що надійшла Його година перейти з цього світу до Отця, полюбивши своїх, – тих, які у світі, – до кінця полюбив їх. Під час вечері, як диявол уже вкинув у серце Юди Іскаріотського, сина Симона, видати Його, Ісус, знаючи, що все дав Йому Отець в руки і що від Бога вийшов та до Бога йде, встав з вечері, зняв одяг і, взявши рушника, підперезався. Потім налив води до вмивальниці й почав мити ноги учням і обтирати рушником, яким був підперезаний. Підходить Він до Симона-Петра. А той каже Йому: «Господи, чи ж то Ти мені миеш ноги?» Ісус у відповідь йому сказав: «Що Я роблю, того ти нині не знаєш, але пізнаєш після цього». Каже Йому Петро: «Ти не помиеш моїх ніг повіки!» Ісус йому відповів: «Якщо не вмю тебе, не матимеш частки зі Мною». Симон-Петро каже Йому: «Господи, не тільки мої ноги, але й руки та голову». А Ісус говорить йому: «Умитому не треба вмиватись, хіба тільки ноги, оскільки весь чистий; і ви чисті, але не всі». А вже Він знав того, хто зрадить Його, тому й сказав: «Не всі ви чисті». А коли помив їхні ноги і надів свій одяг, знову сів при столі й сказав їм: «Чи ви знаєте, що Я зробив вам? Ви називаєте Мене Вчителем і Господом, і добре ви кажете, бо Я Ним є. Отже, коли Я, Господь і Учитель, помив вам ноги, то й ви повинні мити ноги один одному. Адже Я дав вам приклад, щоб, як Я зробив вам, так робили і ви».

1 Korinther 11, 23-26

Schwestern und Brüder! Ich habe vom Herrn empfangen, was ich euch dann überliefert habe: Jesus, der Herr, nahm in der Nacht, in der er ausgeliefert wurde, Brot, sprach das Dankgebet, brach das Brot und sagte: Das ist mein Leib für euch. Tut dies zu meinem Gedächtnis! Ebenso nahm er nach dem Mahl den Kelch und sagte: Dieser Kelch ist der Neue Bund in meinem Blut. Tut dies, sooft ihr daraus trinkt, zu meinem Gedächtnis! Denn sooft ihr von diesem Brot esst und aus dem Kelch trinkt, verkündet ihr den Tod des Herrn, bis er kommt.

Johannes 13, 1-15

Es war vor dem Paschafest. Jesus wusste, dass seine Stunde gekommen war, um aus dieser Welt zum Vater hinüberzugehen. Da er die Seinen liebte, die in der Welt waren, liebte er sie bis zur Vollendung. Es fand ein Mahl statt und der Teufel hatte Judas, dem Sohn des Simon Iskariot, schon ins Herz gegeben, ihn auszuliefern. Jesus, der wusste, dass ihm der Vater alles in die Hand gegeben hatte und dass er von Gott gekommen war und zu Gott zurückkehrte, stand vom Mahl auf, legte sein Gewand ab und umgürtete sich mit einem Leinentuch. Dann goss er Wasser in eine Schüssel und begann, den Jüngern die Füße zu waschen und mit dem Leinentuch abzutrocknen, mit dem er umgürtet war. Als er zu Simon Petrus kam, sagte dieser zu ihm: Du, Herr, willst mir die Füße waschen? Jesus sagte zu ihm: Was ich tue, verstehst du jetzt noch nicht; doch später wirst du es begreifen. Petrus entgegnete ihm: Niemals sollst du mir die Füße waschen! Jesus erwiderte ihm: Wenn ich dich nicht wasche, hast du keinen Anteil an mir. Da sagte Simon Petrus zu ihm: Herr, dann nicht nur meine Füße, sondern auch die Hände und das Haupt. Jesus sagte zu ihm: Wer vom Bad kommt, ist ganz rein und braucht sich nur noch die Füße zu waschen. Auch ihr seid rein, aber nicht alle. Er wusste nämlich, wer ihn ausliefern würde; darum sagte er: Ihr seid nicht alle rein. Als er ihnen die Füße gewaschen, sein Gewand wieder angelegt und Platz genommen hatte, sagte er zu ihnen: Begreift ihr, was ich an euch getan habe? Ihr sagt zu mir Meister und Herr und ihr nennt mich mit Recht so; denn ich bin es. Wenn nun ich, der Herr und Meister, euch die Füße gewaschen habe, dann müsst auch ihr einander die Füße waschen. Ich habe euch ein Beispiel gegeben, damit auch ihr so handelt, wie ich an euch gehandelt habe.